

Wprowadzenie do umowy o partnerstwie gospodarczym między UE a Japonią

Bezpieczeństwo żywności oraz zdrowie zwierząt i roślin (środki „SPS”)

W jaki sposób w umowie utrzymuje się standardy bezpieczeństwa żywności w UE?

Podobnie jak UE Japonia ma jedno z najwyższych na świecie standardów bezpieczeństwa żywności. Japonia nie zezwala na przykład na stosowanie hormonów wzrostu w swojej produkcji wołowiny, a uregulowania zapewniające kontrolę GMO mają ogromne znaczenie dla japońskich konsumentów.

Podobnie jak w przypadku innych umów handlowych UE postanowienia tej umowy nie będą mieć absolutnie żadnego wpływu na poziom ochrony w UE w odniesieniu do bezpieczeństwa żywności lub zdrowia zwierząt i roślin.

Oznacza to, że wszystkie produkty importowane z Japonii muszą być zgodne ze standardami UE. Obejmuje to również wprowadzony przez UE zakaz wykorzystywania wołowiny poddawanej działaniu hormonów lub unijne przepisy dotyczące stosowania antybiotyków.

Ponadto wszystkie produkty pochodzenia zwierzęcego importowane do UE z Japonii nadal będą musiały posiadać świadectwo weterynaryjne, podobnie jak ma to miejsce obecnie.

Jedynie właściwy organ w Japonii, formalnie uznany przez Komisję za zdolny do poświadczania zgodności z wymogami importowymi UE, może wystawiać takie świadectwa.

Umowa jest również w pełni zgodna z istniejącymi uregulowaniami w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz z innymi przepisami, w których zapisano zasadę ostrożności.

Zasada ta zezwala UE na podejmowanie działań zapobiegawczych w przypadku potencjalnego ryzyka dla ludzi lub środowiska, kiedy posiadane dowody są niepewne.

Czy umowa odnosi się do środków sanitarnych i fitosanitarnych (SPS)? Na czym one polegają i dlaczego są istotne?

Środki te (np. ustawy, przepisy wykonawcze, standardy) mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz zdrowia zwierząt i roślin.

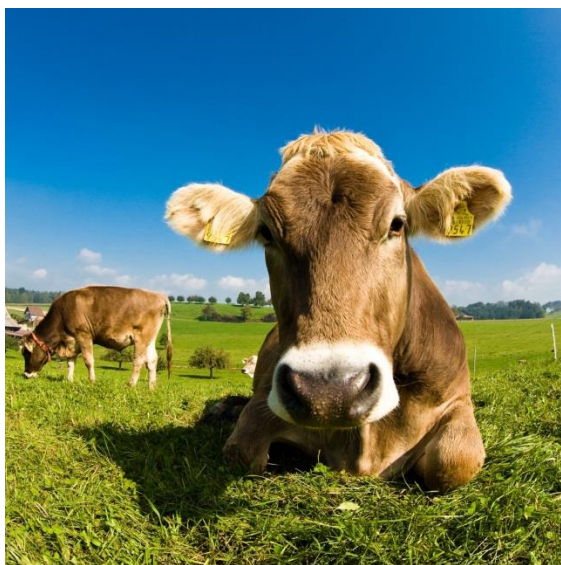
Dzięki nim produkty spożywcze wprowadzane do obrotu, w tym poprzez import spoza UE, są na pewno bezpieczne dla konsumentów.

Jakie jest oddziaływanie umowy w odniesieniu do środków SPS?

Rozdział poświęcony środkom SPS ma na celu ułatwienie eksporterom jednej ze stron dostępu do rynku drugiej strony poprzez zobowiązanie obu stron do:

- poprawy przejrzystości swoich odnośnych przepisów w zakresie środków SPS,
- wymiany informacji na temat przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących środków SPS i mających wpływ na wymianę handlową.

W rozdziale tym obie strony uzgodniły:

- potwierdzenie ich praw i obowiązków w ramach porozumienia SPS Światowej Organizacji Handlu (WTO),

- uznawanie koncepcji drugiej strony zgodnie z międzynarodowymi standardami kontrolowania chorób zwierząt i określania stanu zdrowia zwierząt i roślin,
- uznawanie regionalizacji jako podstawy przy ustalaniu, czy zezwolić na import z obszaru wolnego od choroby, regionalizację jako narzędzie wykorzystywane przy kontroli chorób lub utrzymaniu bezpiecznego handlu poprzez ograniczenie handlu z obszarów dotkniętych chorobą, przy jednoczesnym unikaniu zakłóceń handlu towarami z obszarów niedotkniętych chorobą.

Zobowiązania te przynoszą korzyści europejskim eksporterom produktów rolnych i żywności, gdyż pomagają zagwarantować, by ich produkty nie napotykały utrudnień w dostępie do rynku japońskiego wynikających ze stosowania nieuzasadnionych barier handlowych w zakresie środków SPS.

Rozdział ten zawiera również mechanizmy optymalizacji procedur wydawania zezwoleń dla żywności importowanej z UE do Japonii. Powinno to skrócić czas wydawania takich zezwoleń przez władze japońskie.

Oprócz tego Japonia i UE uzgodniły, że ustanowią wspólny komitet oraz inne kanały komunikacji, aby sprawnie rozpatrywać kwestie związane ze środkami SPS.